

Tôi nhún vai:

- Mày định nhờ phụ tao chứ gì! Cách đó không được đâu! Trừ tao ra, không ai được phép sờ đầu của ông tao!

- Tao cóc thềm sờ đầu ông mày! - Chứng anh vung tay - Tao có cách khác!

- Xạo đi!

Khi nói như vậy, tôi định ninh là Chứng anh bốc phét. Nào ngờ mấy bữa sau, lúc tôi đang lui cui nhờ tóc cho ông tôi, Chứng anh thỉnh thoảng xuất hiện. Nó lấp ló ngoài cửa, ngoắt tôi:

- Ra đây!

Tôi chạy ra. Chứng anh lập tức xòe tay. Trong lòng tay nó có một nhúm lông trắng trắng. Tôi trố mắt dòm:

- Gì vậy ?

- Lông mèo. Cho mày đó.

- Tao lấy lông mèo làm gì! - Tôi kêu lên sừng sốt.

- Mày ngu quá! - Chứng anh khịt mũi - Lông mèo giống hệt tóc bạc! Ông mày thức dậy, mày chia nhúm lông này ra, sẽ có khối tiền!

- Thôi, thôi, - tôi lắc đầu nguầy nguậy - tao không dám đâu! Ông tao biết, chắc tao no đòn!

Chứng anh cười hề hề:

- Làm sao biết được! Giống y chang!

Tôi lại liếc xuống bàn tay xòe ngửa của Chứng anh. Quả đúng như nó nói, những sợi tóc mèo li ti kia nom giống hệt như những sợi tóc bạc của ông tôi. Ngần ngừ một thoáng, tôi liếm môi hỏi:

- Ở đâu ra vậy ?

- Của con mèo tam thể nhà tao. Tao lấy kéo cắt.

Nói xong, không cần biết tôi có đồng ý hay không, Chứng anh trút vội nhúm lông mèo vào tay tôi rồi co giò vọt mất.